

Tot vroom aandenken aan

de Heer

EDUARD GOVAERTS

wedunnaar van **Mevrouw Louisa PELLEGRONS**

geboren te Boechout, op 14 mei 1897 en godvruchtig overleden te Lier, Sint-Elisabethziekenhuis, op 20 maart 1979

GESTERKT DOOR DE GENADEMIDDELEN
VAN DE H. KERK.

Zoals een kaars die stilaan uitgaat, nadat ze licht en warmte rond zich heeft verspreid, zo is Eduard Govaerts van ons heengegaan, nadat hij zijn omgeving het licht van zijn goedheid en de warmte van zijn levensoptimisme had gegeven.

Hij hield van de mensen, van wie hij op zijn beurt genegenheid mocht ontvangen. Hij hield van de natuur en van het dagelijks werk in zijn hof, waarop hij terecht fier was. Sinds het afsterven van zijn vrouw leefde hij alleen en toch nooit eenzaam. Dagelijks ondervond hij de genegenheid van familie, vrienden en geburen. Hij hield van een gezellig babbeltje.

Vanuit zijn diepe godsdienstzin aanvaardde hij het leven met zijn goede en kwade dagen, met zijn vreugde en verdriet. Daarom mogen wij de Heer danken om dat schoon, eenvoudig geloof, waaruit hij leefde. Hem ontmoeten was werkelijk een genade.

Beste familieleden, ik dank u om uw trouwe genegenheid en uw daadwerkelijke hulp. Dit maakt het soms eentonig alledaagse leven de moeite waard om geleefd te worden.

Vrienden en geburen, mijn beste dank om alles. Ik vraag u allen voor mij een gebed.

Laat ons bidden, dat hij in alles waarin hij groot is geweest, tot ons mag blijven spreken juist nu hij gestorven is. Dat wij nu dieper met elkaar verbonden mogen zijn omwille van de Heer Jezus. Die ons zegt: "Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven".

De Families GOVAERTS en PELLEGRONS

danken U voor uw troostende blikken
van deelneming.